Bijdrage SP

Voorzitter,

Dit is de laatste Kaderbrief van deze raadsperiode. En laten we daar heel eerlijk over zijn: er is in de afgelopen jaren veel gerealiseerd van wat in het bestuursakkoord is afgesproken. Als SP zijn we er trots op dat we als collegepartij daaraan hebben bijgedragen. Of het nu gaat om het jongerenbeleid en het nieuwe jongerencentrum, het inclusiebeleid van en voor inwoners, de vele mooie nieuwe speeltuinen die in alle wijken verrijzen of de stappen die gezet zijn in een sterkere, meer wijkgerichte sociale basis – het zijn zichtbare resultaten van een college dat investeert in mensen.

Maar het werk is nog lang niet af. Want de uitdagingen zijn groot, en die willen we hier vandaag benoemen.

Wonen – een recht, geen marktproduct

Voorzitter, ik begin met een citaat. In 2010 zei Stef Blok trots: “Ik ben de eerste VVD’er die een heel ministerie heeft doen verdwijnen!” Hij doelde op het ministerie van Volkshuisvesting. Vanaf dat moment werd wonen overgelaten aan de markt. En onder Rutte werden de woningcorporaties ook nog eens financieel uitgekleed met de verhuurdersheffing. Het gevolg? Lange wachtlijsten voor sociale huur, en voor starters zonder rijke ouders: geen eerlijke kans op een koopwoning.

In Assen doen we het gelukkig anders. Al jaren voert dit college – mede op voorstel van de SP – de 30% norm voor sociale bouw. En daar bovenop: flexwoningen, afspraken met woningbouwcorporaties, en actieve inzet op betaalbaar bouwen.

Maar als we kijken naar starters, zien we nog steeds een knelpunt. De landelijke regeling voor betaalbare koopwoningen via het Nationaal Fonds Betaalbare Koop is een goede stap. Die regeling geldt voor nieuwbouw tot €405.000, met ondersteuning tot €70.000.

Maar de nieuwbouw stagneert in Assen. Voor bestaande woningen – toch vaak de eerste stap voor starters – is er alleen onze starterslening. En die staat al jaren op een aankoopgrens van €250.000.

Voorzitter, in 2010 stond die grens op twee ton. In de tussentijd zijn de huizenprijzen verdubbeld, maar is onze regeling met slechts 25% verhoogd. Doe zelf de test op Funda: hoeveel geschikte woningen vind je nog voor dit bedrag in Assen? En ja, je moet even doorscrollen, dan zijn het ook nog een veel garageboxen.

Wij stellen daarom voor om de grens voor de starterslening te verhogen naar €350.000, juist om ook in de bestaande bouw de stap naar een eerste woning weer mogelijk te maken. We vragen het college om dit te onderzoeken en dit jaar nog met een voorstel – inclusief dekking – naar de raad te komen. We dienen hiervoor een motie in.

Op dit onderwerp ook onze vraag hoe het college denkt de bouw te versnellen?

En dan de landelijke wet die gemeenten verplicht om een bepaald percentage statushouders voorrang te geven op sociale huurwoningen. Gesloopt in de Tweede Kamer. Het is afwachten wat de Eerste Kamer hiermee doet. Een aantal wethouders geven aan dat ze, ook zonder wettelijke verplichting, hieraan vast willen blijven houden. Wij horen graag van het college hoe zij hierin staat.

En dan nog iets. Uit antwoorden op technische vragen blijkt dat het college suggereert dat mensen uit omliggende gemeenten naar Assen verhuizen, omdat in hun eigen gemeente te weinig sociale huurwoningen worden gebouwd. Daardoor zouden wij een relatief hoog bijstandspercentage hebben. Als dat zo is, voorzitter, dan wordt het tijd dat we de buren daarop aanspreken. Welke acties onderneemt het college om die gemeenten te bewegen hun verantwoordelijkheid te nemen voor hun eigen inwoners?

Armoede

Dan ons tweede punt: armoede. Het college werkt aan nieuw armoede- en schuldenbeleid, en dat is hard nodig. Want 7% van de Asser kinderen groeit op in een gezin dat moet rondkomen van een uitkering. In vergelijkbare gemeenten is dat 5%. En dat terwijl ons opleidingsniveau gemiddeld hoger ligt.

De beste weg uit armoede is werk. En daarom blijven wij pleiten voor basisbanen. Die bieden meer dan een inkomen: mensen krijgen weer dagritme, eigenwaarde en sociale contacten. Je doet weer mee.

Het college heeft zichzelf hoge doelen gesteld als het gaat om banen en werkgelegenheid. Dat waarderen we. Maar wij willen ook dat die inspanning meetbaar bijdraagt aan het terugdringen van het aantal kinderen dat opgroeit in armoede. Is er bij economische programma's als de Asser Ambitie Agenda ook samenwerking met het Werkplein, het UWV en andere instanties om juist mensen in een uitkeringssituatie aan werk te helpen? En kunnen we daar niet een heldere politieke ambitie aan koppelen? Bijvoorbeeld: het aandeel kinderen in armoede terug te brengen tot het niveau van vergelijkbare gemeenten – of liever nog naar nul. En dit ook als stevige doelstellingen in de Asser Ambitie Agenda en het economische beleid laten terugkomen? Graag reactie.

Tot slot, voorzitter,

De SP is tevreden over de financiële keuzes in de Kaderbrief. Er wordt niet alleen verantwoord afgerekend, maar ook vooruitgekeken. Er wordt voorgesorteerd op een nieuwe raadsperiode – en de komende coalitieonderhandelingen en dat is verstandig. Onze dank gaat uit naar de ambtelijke organisatie, en in het bijzonder de afdeling Financiën, voor het vele werk dat hier is verzet.

We bouwen voort op een stevige basis. En wat ons betreft: een basis van samen, sociaal, en met het lef om te kiezen voor mensen. Dank u wel.